

Cộng Sản Hà Nội: Tổ Chức Buôn Bán Con Người Khủng Khiếp!

Note: hình ảnh trong bài viết này mang tính cách minh họa

CSHN được coi là một chính thể lừng danh vì vi phạm nhân quyền nặng nề nhất tại Đông Nam Á – theo tường trình của UB Đối Ngoại Hạ Viện Hoa Kỳ. Các công ty gọi là tuyển nhân công của chính phủ do Cộng đảng kiểm soát chuyên

buôn bán cung cấp con người từ nam, nữ, trẻ em cho mọi thị trường từ tình dục cho đến lao động khổ sai đem về một nguồn lợi quá lớn cho đảng. Thống kê dữ liệu về việc xúc tiến buôn bán con người của CSHN lên đến mức báo động và rõ như ban ngày nhưng dường như không tìm thấy từ nguồn tin xác thực từ chính phủ Hà Nội.

Bộ Lao Động & Thương Binh Xã Hội của CSHN miễn cưỡng đưa ra con số nhỏ bé 2935 nạn nhân từ năm 2004 đến năm 2009- trong khi các tổ chức quốc tế đã có bản tường trình với con số hơn 400 ngàn người Việt Nam bị bán đi tính từ năm 1990 cho

đến nay; và đó chỉ là con số của những trường hợp buôn bán con người đã bị bại lộ, còn con số những nạn nhân người Việt Nam bị (đang) bán đi chưa bị bại lộ có thể lên đến thêm cả chục ngàn nạn nhân nữa.

Hình thức buôn bán con người thông qua chiêu bài “xuất khẩu lao động” không còn lạ gì đối với xã hội Việt Nam. Sau khi Cộng Sản thôn tính Việt Nam Cộng Hòa năm 1975- hàng trăm ngàn lao công đã được “xuất khẩu” sang Liên Xô và khối Đông Âu để trả nợ chiến tranh. Không biết bao nhiêu lao công Việt Nam tại Đông Âu lâm vào cảnh túng quẫn, thất nghiệp và mất khả năng tài chánh để hồi hương. CSHN cũng nhanh chóng trở thành một tổ chức buôn bán trẻ em, phụ nữ cho thị trường nô lệ tình dục kể từ đó.

CSHN bị cảnh cáo về thành động khuyến khích buôn bán con người cho thị trường tình dục: CSHN trở thành tổ chức **cung cấp nô lệ tình dục và lao động khổ sai** chủ yếu trên thế giới - thậm chí có nhiều trường hợp nạn nhân từ lao động khổ sai bị ép trở thành nô lệ tình dục.

Xảo trá và lường gạt trong hôn nhân là một cách để CSHN buôn bán phụ nữ cho thị trường tình dục. Mỗi để như các nạn

nhân là năm ngàn dollar Mỹ, một số tiền quá lớn khiến các gia đình thôn quê dưới chế độ XHCN hầu hết là nghèo rất khó mà từ chối.

Phụ nữ và các bé gái dưới vị thành niên từ đó được bán qua thị trường tình dục ở Campuchia, China, Lào, Thái Lan, Malaysia, Đài Loan, Ma cau, Trung Đông, và ngay cả Âu châu.

Tương tự, trẻ em ở Campuchia cũng được bán vào Việt Nam để giúp Việt Nam nhanh chóng trở thành một nơi thiên đường du lịch cho hưởng lạc tình dục trẻ em đối với du khách khắp nơi từ Nhật, Nam Hàn, Trung Cộng, Đài Loan, Anh, Úc, Âu châu, và ngay cả du khách

từ Hoa Kỳ. Tàn nhẫn và phi truyền thống luân lý hơn hết, phụ nữ Việt Nam còn được “xuất” hay bán sang các

nước chỉ để làm “thợ đẽ” không thôi - tức là để con cho những gia đình không thể sinh con hoặc để con để cung cấp cho “thị trường con nuôi” mà khách hàng là những gia đình ở các quốc gia giàu có.

Một Trường Hợp Điển Hình Tại Nước Nga:

Cô Danh đã từng trình trước Quốc Hội Hoa Kỳ về đường dây từ Việt Nam có Cộng đảng bảo kê buôn bán phụ nữ sang Nga thông qua dụ dỗ lừa gạt là sẽ có lương hậu, thu nhập cao cho những nạn nhân này khi họ sang Nga làm tiếp đãi viên. Thực tế, họ bị bán vào các nhà thổ tại Moscow. Đường dây buôn bán phụ nữ này được tổ chức bởi các công ty quốc doanh tuyển người, đem đến không biết bao nhiêu là tiền cho các đảng viên. Còn các nạn nhân khi đến Nga bị giữ passport, chẳng được trả đồng lương nào cả và không có sự chăm sóc sức khỏe hay những hỗ trợ để quay về lại quê nhà. Nhiều phụ nữ Việt Nam đã bị cầm cố tại những nhà thổ ở Nga hơn bốn năm trời và luôn bị đánh đập tàn nhẫn nếu muốn rời khỏi hay cố tình bỏ trốn. Và dù là bị cầm cố như vậy, họ vẫn phải trả tiền nhà, tiền ăn tiền quần áo (!)

Người em gái của cô Danh là cô Huỳnh Thị Bé Hương là một trong những nạn nhân chịu cảnh thảm thiết này từ chính sách buôn bán con người của đảng. Khoảng sau vài tháng bị giam cố nghiệt ngã, Hương phải nhờ gia đình nghèo khó của cô gửi tiền để lo sức khỏe – gia đình cô lật đật gửi 300 dollar Mỹ để giúp cô. Sau đó, cô lại gọi về nhờ giúp 2000 dollar Mỹ để bay trở về sau khi công ty quốc doanh tuyển người (để bán) tại Việt Nam đồng ý hủy hợp đồng. Cô Danh đang ở Mỹ mượn tiền để gửi đến cơ quan này, rồi số tiền đòi hỏi cứ tăng lên, từ 2000 dollar lên 4000 dollar, rồi 6000 dollar- rõ ràng, đây là cách giữ người siết tiền của đường dây buôn người hợp pháp này.

Vào tháng Hai năm 2013, sau 13 tháng làm nô lệ tình dục, cô Hương trốn khỏi nhà Thổ cùng với ba nạn nhân Việt khác. Cô Hương ráng liên lạc với tùy viên sứ quán Nguyễn Đông Triều tại tòa đại sứ CSHN ở Moscow xin cầu cứu giúp- Triều nhắn tâm làm ngơ và nói với cô Hương rằng:”Cơ quan nào đem cô đến đây thì bảo cơ quan đó đem cô về!” Hai ngày sau, cô Hương cùng ba người trốn đi bị bọn băng đảng bắt về lại nhà thổ và bị đánh đập tàn nhẫn. Sau đó, cô Hương mới khám phá ra má mì của nhà thổ này là bạn mần ăn, ăn thông với các tùy viên sứ quán của CSHN tại Moscow- nên cô Hương cùng ba người trốn đi đã bị bán rẽ bởi bọn cán bộ đảng viên làm ở sứ quán.

Chân dung má mì ‘hot girl’ cầm đầu đường dây mại dâm nghìn USD

Khi cô Danh biết được tình trạng thảm khốc của người em gái mình, cô đã liên lạc được với hai tổ chức phi chính phủ tại Mỹ thay vì liên lạc với nhà cầm quyền CSHN cố tâm bán rẽ con người, đó là hội “Boat people SOS” và liên hội “Coalition to Abolish Modern-Day Slavery in Asia” chuyên hỗ trợ cho các hoạt động chống buôn người- nhờ vậy, cô Danh có cơ hội thông báo chi tiết nội tình cho Dân Biểu Al Green và Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ . Thông qua nỗ lực vận động chung của hai hiệp hội trên cũng như của Dân Biểu Green cùng báo chí, cô Hương cuối cùng cũng đã có thể về lại quê nhà với điều kiện rất ngặt nghèo là gia đình cô Hương bị buộc phải chấm dứt mọi truy tố hay tố cáo cơ quan “tuyển người” của đảng là tổ chức bán buôn người trá hình trước công pháp, cũng như phải chính thức xin lỗi má mì của nhà thổ này là Thúy An về việc kết án bà ta buôn bán tình dục trên thân phận những thiếu nữ nghèo. Không những vậy, cô Danh còn buộc phải viết một lá thư...”cám ơn” các tùy viên sứ quán CSHN tại Moscow ”giúp đỡ” cô Hương quay về.

Cuối cùng, cô Hương cũng đã được chở đến sứ quán của Cộng đảng tại Moscow - tại đây, cô được tùy viên sứ quán là Kiên giải thích về các điều kiện liệt kê trên và cô Hương bị **buộc phải viết một lá thư khẳng định những gì cô báo cho gia đình về má mì Thúy An là hoàn toàn bịa đặt** cũng như phải viết một lá thư “cám ơn” nhân viên toàn đại sứ cùng má mì Thúy An đã giúp cô trở về quê nhà (!)

Đương nhiên là **tòa đại sứ CSHN tại Moscow không những không giúp mà còn làm ngơ trợ giúp má mì Thụy An gia hại các nạn nhân** – cô Hương thoát được thảm cảnh hoàn toàn là do áp lực ngoại giao từ phía Hoa Kỳ cũng như nỗ lực từ thiện của hai tổ chức phi chính phủ kể trên và sự tận tâm hỗ trợ của giới báo chí truyền thông quốc tế. CSHN thiệt là dối trá và nhẫn tâm!

Buôn Bán Lao Động Khổ Sai:

CSHN “xuất khẩu” hay bán con người ra nước ngoài lao động khổ sai nhằm giảm bớt đối kháng bất mãn trong lòng xã hội, một kế sách đã được thông chế Tito thực hiện ở Nam Tư trước đây. Tito là một tên Cộng Sản tàn bạo ngồi ở ghế “tổng thống suốt đời” cho đến khi chết vào năm 1980.

CSHN đẩy mạnh xuất khẩu bán buôn con người cho các thị trường lao động khổ sai khắp nơi trên thế giới nhằm che giấu bất lực của nhà cầm quyền trong việc tạo công ăn việc làm ngay tại đất nước và đồng thời, tạo ra một khoản thu nhập lớn đem về cho đảng. Năm 2007, ngân sách của đảng đã **thu về được hai tỷ Mỹ kim từ sự bán buôn xuất khẩu con người** cho lao động khổ sai. Việt Nam hiện có khoảng 51.4 triệu người đang ở tuổi lao động và 70% dân số là dưới 30 tuổi. Bất chấp đẩy mạnh buôn bán con người tối đa, Cộng đảng vẫn phải lo đối phó sự bất mãn của gần 10 triệu người thất nghiệp, theo thống kê của Quỹ Tiền Tệ Quốc tế IMF.

CSHN có **bán ra thế giới khoảng 500 ngàn người cho thị trường lao động khổ sai** vào năm 2005, và con số bán lao động khổ sai ra thị trường thế giới cứ mỗi năm mỗi tăng. Vào năm 2008, CSHN đạt được **thỏa hiệp với Qatar, nâng tổng số lao động khổ sai bán qua vùng Vịnh từ 10 ngàn lên đến 100 ngàn** cho đến hết năm 2010, gấp mười lần con số của những năm trước

Cấu Trúc Hệ Thống Buôn Bán Con Người Của Cộng Sản Hà Nội:

Tất cả các công ty quốc doanh tuyển nhân công để bán ra nước ngoài cho thị trường lao động khổ sai **đều là một bộ phận trong một hệ thống buôn bán con người rất chặt chẽ tinh vi của Cộng đảng** - liên quan đến nhiều viên chức cao cấp trong đảng, hệ thống ngân hàng.

Các nạn nhân nghèo **trước hết bị lừa khi ký các hợp đồng láo gọi là “hợp đồng nội” hay hợp đồng trong xứ**, có nhiều hứa hẹn ba xạo về điều kiện việc làm tốt đẹp. Sau đó, các nạn nhân nghèo phải mượn nợ từ các nhà băng ngân hàng quốc doanh cũng của đảng để trả các khoản phí giấy tờ, tiền giấy máy bay, tiền đào tạo. Nếu không đủ kinh phí, bậc phụ huynh phải bán luôn điền sản nhỏ nhoi của mình để cho con cái có đủ kinh phí nộp đơn đi lao động khổ sai. Sau khi đã nộp **không biết bao nhiêu thứ phí không bồi hoàn** cho đúng thủ tục của “hợp đồng nội,” các nạn nhân **trước ngày đi một hay hai ngày mới bắt đầu ký hợp đồng nội khác, hoàn toàn lật lọng với những gì trong “hợp đồng nội” ban đầu** - nhưng các nạn nhân đã hết cách vì chi ra quá nhiều tiền, lún sâu trong nợ rồi nên đành phóng lao thì phải theo lao; ký bừa đồng ý cho xong mà thôi.

Khi đến được nơi lao động khổ sai ở xứ người, các nạn nhân lúc bấy giờ **bị lấy hết giấy tờ, buộc phải ký hợp đồng thứ nhì gọi là “hợp đồng ngoại”** mà không có nạn nhân nào có thể từ chối cũng như hiểu là mình đang ký thỏa thuận điều gì trong bản hợp đồng ngoại này. **Từ đó, cuộc đời của các nạn nhân lao vào tăm tối – làm việc lao lực khổ sai hơn 10 tiếng mỗi ngày** trong điều kiện độc hại, với lương bổng vô cùng thấp và không có sự chăm sóc y tế.

Có nhiều nạn nhân **không được trả lương trong khi vẫn phải trả nợ cho công ty môi giới tuyển người tại Việt Nam** khi mượn nợ làm thủ tục. Cuối cùng, các nạn nhân đi đến chỗ suy yếu bệnh tật, không thể có tiền để quay về xứ sở, cũng như trả nợ - và **nhà cửa của gia đình thì bị siết**. Thảm cảnh bần cùng thê thảm không thể tả.

Các tòa đại sứ của Cộng Sản thì **trơ như đá** không giúp đỡ gì cho các nạn nhân. **CSHN cũng vờ vịt ban hành đạo luật chống buôn người, xử án một vài vụ hời hợt**

cho lấy lệ để lừa qua mặt sự giám sát của Liên Hiệp Quốc hay Hoa Kỳ hoặc qua mặt các quốc gia trợ giúp chống buôn người, cho thấy rằng đảng ta cũng có quan tâm. **Tất cả sự láo lù là đó chỉ nhằm che đậy chính sách buôn bán con người của đảng** đang ngày được đẩy mạnh, đem đến một nguồn lợi nhuận khổng lồ cho các đảng viên, từ công khai lẫn hối lộ lén lút.

Ngoài ra, có ai biết rằng tại Việt Nam hiện nay, tố cáo tham nhũng là phạm pháp hay không?

Michel Bengé
Nguyễn Trọng Dân lược dịch